

Arrest

nr. 318 394 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door voogd mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 12 maart 2022, dient op 22 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 23 november 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker een eerste maal gehoord wordt op 3 mei 2023 en een tweede maal op 3 juli 2023.

1.3. Op 8 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 12 december 2023 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een minderjarige Pashtun afkomstig uit Shenkorak (district Shegal, provincie Kunar), Afghanistan en heb je de Afghaanse nationaliteit. Je woonde in Shenkorak tot je vertrek uit Afghanistan.

Jouw vader, [A.R.H.], was als luitenant-kolonel werkzaam bij het nationale Afghaanse leger. Ongeveer een jaar voor de machtsovername door de taliban (i.e. augustus 2020), had de taliban in jouw vader zijn kantoor een mijn geplaatst. Hij raakte gewond en diende ongeveer een jaar te revalideren. Nadien hervatte hij zijn werkzaamheden bij het Afghaanse leger. Toen hij nog maar enkele dagen aan het werk was, was er opnieuw een aanslag op je vader. Hij bleef hierbij ongedeerd. Toen de taliban in augustus 2021 de macht in Afghanistan overnam, was je vader op dat moment thuis op verlof. Hij verliet daarop jullie woning. Sindsdien verbleef hij op verschillende plekken in Afghanistan om problemen met de taliban te vermijden. De taliban kwam vervolgens tweemaal bij jou thuis langs om naar jouw vader te zoeken. Bij de tweede keer dat de taliban langskwam, vroegen ze naar jou. De taliban wou jou arresteren om zo jouw vader onder druk te zetten om zichzelf bij hen aan te melden. Als gevolg hiervan trok je met jouw gezin bij jouw oom [B.] in. Hij woont op 15 minuten wandelen van jullie huis. Jouw moeder en jouw oom [B.] besloten tevens dat je Afghanistan diende te verlaten. Eén week na de machtsovername door de taliban (i.e. augustus 2021) verliet jij Afghanistan. Na zes à zeven maanden over land gereisd te hebben, kwam je aan in België. Op 22 maart 2022 verzocht je om internationale bescherming. Na jouw vertrek uit Afghanistan kwam de taliban nog tweemaal bij jou thuis langs om jouw woning uit te kammen en om jou en je vader te zoeken.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten voor: jouw originele taskara; een kopie van jouw vader zijn paspoort; verschillende foto's, certificaten en attesten over je vader zijn werk voor het Afghaanse leger; jouw vader zijn legerbadge; foto's van jouw vader samen met Amerikaanse militairen; een video van je vader die aan andere militairen uitlegt hoe een bepaald toestel in een auto geïnstalleerd dient te worden en verschillende medische attesten over je vader zijn verwondingen na de eerste aanslag tegen hem.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Na jouw eerste onderhoud gaf jouw advocaat aan dat ze van mening was dat het Nederlands van de tolk uit het eerste onderhoud ondermaats was, dat er hierdoor talrijke problemen waren tijdens het onderhoud en dat er meerdere vertaalfouten gemaakt werden. Om er voor te zorgen dat jouw verklaringen volledig en correct zouden overkomen, werd je uitgenodigd voor een tweede onderhoud. In dit tweede onderhoud gaven jij, je advocaat en je voogd geen melding van eventuele taalproblemen. Je gaf tijdens dit onderhoud bovendien zowel bij de start als bij het einde aan de tolk goed verstaan te hebben (CGVS 2, p. 2 en 25). Evenmin overhandigden jij, je advocaat en je voogd na jouw tweede onderhoud enige opmerkingen over dit onderhoud.

Waar je aanhaalt dat je geheugenproblemen hebt doordat je onderweg naar België geslagen werd, dient vastgesteld te worden dat je hiervoor geen arts of andere medische instantie hebt geraadpleegd en je hierover aldus geen enkel begin van bewijs van neerlegt. Bovendien maakten noch jij, noch je voogd, enig gewag van deze geheugenproblemen toen er expliciet gepeild werd naar eventuele bijzondere procedurele noden (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van je verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen uit je dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus jou niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat je bedrieglijke verklaringen aflegt over je profielen op TikTok. Je gaf initieel aan dat je nooit een TikTok-profiel had aangemaakt (CGVS 2, p. 13). Wanneer je geconfronteerd wordt met een gevonden TikTok-profiel, wijzig je jouw verklaringen en stel je dat dit een oud profiel betreft dat niet meer werkt (CGVS 2, p. 13). Wanneer je later geconfronteerd wordt met het bestaan van nog een tweede TikTokprofiel, stel je dat het tot iemand anders behoort en dat die persoon dit tijdelijk aan jou geleend heeft. Jij gebruikt dit TikTok-profiel momenteel en zou het hem later terug geven. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat deze verklaring haaks staat op jouw bewering dat je nooit een TikTok-profiel hebt aangemaakt of dit zou gebruiken (CGVS 1, p. 12 en CGVS 2, p. 13). Daarnaast stelt zich de vraag waarom het nodig zou zijn dat iemand jou een TikTok-profiel zou moeten "uitleenen" als je dit zelf makkelijk zou kunnen aanmaken. Bovendien is het opmerkelijk dat – indien volgens jouw bewering dit profiel aan iemand anders zou behoren – dit jouw naam, [H.], zou vermelden op dit profiel (CGVS 2, p. 18). Het feit dat je bedrieglijke verklaringen aflegt over je TikTok-profiel noopt tot de conclusie dat je er niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen voor de Belgische autoriteiten. Jouw algemene geloofwaardigheid komt hiermee op de helling te staan.

Er kan vervolgens geen geloof gehecht worden aan jouw beweringen dat je door de taliban werd gevisieerd omdat jouw vader voor het voormalige Afghaanse leger werkte.

Wat betreft jouw vrees door de taliban te worden gevisieerd omdat jouw vader voor het voormalige Afghaanse leger werkte, dient gewezen te worden op de vaststelling dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de

EUAA	Country	Guidance	Afghanistan	van	januari	2023
https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023 blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat jouw vader onderduikt op verschillende plekken in Afghanistan om aan de taliban te kunnen ontsnappen (CGVS 2, p. 6-8). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat het door jouw beweerde tijdstip van de eerste aanslag tegen je vader niet overeenstemt met de door jou ingediende documenten. Jij geeft aan dat de eerste aanslag tegen jouw vader een jaar voor de machtsovername plaatsvond, i.e. 2020 (CGVS 2, p. 16, 17 en 18). De medische documenten (die overigens louter kopies betreffen waarvan de authenticiteit niet na te gaan is) over je vader zijn verwondingen – die volgens jou over de eerste aanslag van jouw vader betreffen (CGVS 2, p. 14) – dateren allemaal van de eerste tot de vijfde maand van 1397 (dit stemt volgens de Westerse kalender overeen met de periode van maart tot juli 2018). Het medisch document waarop een Westerse datum wordt gebruikt, spreekt ook van een datum van 18.08.2018. Ook al gaf je het tijdstip van de eerste aanslag tegen jouw vader bij benadering aan, is het verschil tussen jouw verklaringen en de overhandigde documenten wel opmerkelijk groot (CGVS 2, p. 16-18). Hiermee geconfronteerd kan je geen uitleg bieden (CGVS 2, p. 24). Het is daarenboven opvallend dat je zelfs niet bij benadering kan zeggen hoeveel tijd na de tweede aanslag op jouw vader je Afghanistan verliet. Je kan zelfs niet duiden of het dagen, weken of maanden betreft (CGVS 2, p. 17). Verder is het opmerkelijk dat je in jouw tweede onderhoud aangeeft dat je vader aan het werk was in Kabul tot hij op verlof kwam naar huis. Hij verbleef vervolgens thuis tot de taliban aan de macht kwam. Sindsdien had je geen idee waar je vader verbleef, ook al was het voor een korte of lange periode (CGVS 2, p. 6-7). Bij de DVZ daarentegen stelde je dat jouw vader bij jouw nicht in Darrah verbleef (Verklaring DVZ, vraag 16A en vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd wijzig je jouw verklaring en stel je dat jouw vader inderdaad bij jouw nicht in Darrah had verbleven (CGVS 2, p. 8). Het louter wijzigen van jouw verklaringen volstaat niet om het vastgestelde verschil te verklaren. Voorts is het eveneens opmerkelijk dat jouw vader er door zijn verwondingen er niet in zou slagen om Afghanistan te verlaten (CGVS 2, p. 6-7) maar het anderzijds wel klaarspeelt om de taliban al twee jaar lang te ontlopen in Afghanistan en om telkens van de ene plek naar de andere binnen Afghanistan te verhuizen (CGVS 2, p. 10-11). Hiermee geconfronteerd slaag je er niet in om dit te verklaren. Dat je vader oud is, dat hij ziek is, dat hij verschillende operaties heeft						

ondergaan en dat hij niet kan wandelen om naar België te komen, verklaart immers niet hoe hij er dan in slaagt om de taliban te ontlopen en om telkens van de ene plek naar de andere binnen Afghanistan te verhuizen (CGVS 2, p. 10-11). Tot slot mag het verbazen dat jij, die in contact staat met jouw moeder en oom die op hun beurt contact hebben met jouw vader, niet weet of jouw vader medische zorg nodig heeft (CGVS 2, p. 6, 9-11).

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie van jouw vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan en ondermijnt je de geloofwaardigheid van jouw eigen beweerde problemen.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofdte aannemelijk te maken.

Ook wat betreft jouw eigen problemen en de situatie van jouw familieleden, overtuigen jouw verklaringen niet. Je beweerde dat de taliban in de dagen na de machtsovername twee keer naar jullie huis kwamen. De eerste keer zochten ze jouw vader en de dag daarop, bij het tweede bezoek, vroegen ze naar jou en jouw vader. Jouw moeder vertelde hen dat jullie niet thuis waren waarop de taliban vertrok (CGVS 2, p. 19). Het mag op zijn minst verbazen dat de taliban, die op zoek zou zijn naar uw vader – een luitenant-kolonel – en jou (die op het moment van het tweede bezoek thuis was), genoeg nemen met de eenvoudige bewering van jouw moeder dat jullie niet thuis zijn (CGVS 2, p. 19-20). Verder kan je niet duiden wanneer de taliban na jouw vertrek uit Afghanistan nog twee keer is langsgekomen. Je vroeg dit ook niet aan jouw familie (CGVS 2, p. 21-22).

Tot slot is het opmerkelijk dat jouw broer [A.] tot op heden geen problemen kende met de taliban. Je stelt dat jij door de taliban gezocht wordt om zo jouw vader te pakken te krijgen (CGVS 2, p. 20). Jij werd daarom door de taliban gezocht toen je 15 à 16 jaar oud was (CGVS, p. 4, 15, 19 en 23). In die optiek is het dan ook ongeloofwaardig dat je broer [A.] - waarvan je op 22 maart 2022 beweerde dat hij 13 jaar oud was (Fiche mineur étranger non accompagné, famille nucléaire) – op heden niet gezocht/gearresteerd wordt door de taliban (CGVS 2, p. 23). Hiermee geconfronteerd stel je dat jouw broer nog steeds een kind is en dat de taliban steeds de vader en de oudste zoon zoekt. Indien het de taliban (die bekend staan er niet voor terug te deinken om mensenrechten te schenden) louter te doen is om – via een arrestatie van iemand van jouw familie - jouw vader te pakken te krijgen, kan niet ingezien worden waarom ze jouw broer [A.] – die bijna dezelfde leeftijd heeft als toen jij Afghanistan verliet – niet arresteert. Dat jouw familie nu bij jouw oom [B.] verblijft volstaat in deze niet als verklaring dat [A.] geen problemen heeft. Jouw oom woont in jullie dorp op 15 minuten wandelen van jullie woning, waardoor het een evidente zoekplek is voor de taliban (CGVS 2, p. 5-6).

Gelet op bovenstaande conclusies kan er geen enkel geloof gehecht worden aan je beweerde problemen met de taliban.

Gelet op het geheel aan voorgaande kan uit de door jou opgeworpen vluchtmotieven aldus geen nood aan internationale bescherming vastgesteld worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt,

burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over

de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het

Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2022_08 EUAA COI Report Afghanistan Targeting of individuals.pdf](https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023), **EUAA** **Country**
Guidance **Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op
<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA** **Key**
socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08 EUAA COI Report Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf)
kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je in Afghanistan naar school en de madrassa geweest te zijn. Je hebt ook nog steeds contact met je familie en je vast nog. Je vrienden in België zijn bovendien Afghanen. Verder ga je in België ook nog steeds naar de moskee om te bidden. Je bidt ook in het centrum en reciteert de koran (CGVS 2, p. 4-6, 8, 11, 13 en 21). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jouw documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet wijzigen. Jouw identiteit staat op zich niet ter discussie. Het paspoort, de foto's, het beeldmateriaal en de werkdocumenten van je vader volstaan niet om de geloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. Hieruit kan immers niet afgeleid worden dat jij en/of jouw vader problemen kenden met de taliban.

Jouw na het eerste persoonlijk onderhoud overgemaakte opmerkingen werden meegenomen in voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/6 en 57/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat de motivering met betrekking tot zijn sociale media accounts naast de kwestie is, nu hij er geen informatie op vermeld heeft die strijdig is met zijn verklaringen. Hieruit kan volgens hem niet worden afgeleid dat zijn vluchtrelaas niet geloofwaardig is.

Hij erkent dat het voor hem moeilijk is om de zaken in een juiste chronologische volgorde te vertellen. Hij stipt aan dat hij maar beperkt geschoold is omdat het onderwijsniveau totaal niet vergelijkbaar is met wat men in Europa gewend is en omdat het voor hem zeer moeilijk is om in abstracte termen te spreken over tijds aanduidingen. Dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de documenten, toont volgens hem net aan dat hij authentiek is en dat hij geen opgehangen vluchtrelaas verkondigt. Dat hij pas na confrontatie de schuilplaats van zijn vader kon benoemen, terwijl hij die wel vermeld had bij de DVZ, is volgens hem geen bewijs van een leugenachtige verklaring. Dat de commissaris-generaal zijn verhaal gewoon raar vindt, zonder hierbij in staat is om aan te tonen dat het fout, onmogelijk of strijdig zou zijn met andere verklaringen, acht hij een subjectieve argumentatie. Hij benadrukt dat het voor zijn vader, die ex-militair is, veel eenvoudiger is om intern in Afghanistan af en toe van schuilplaats te veranderen dan een maandenlange tocht te ondernemen naar Europa.

Waar de commissaris-generaal het vreemd acht dat de taliban genoeg zouden nemen met de loutere verklaring van zijn moeder, namelijk dat haar zoon en echtgenoot niet thuis waren, stipt hij aan dat Afghaanse mannen, volgens de Afghaanse cultuur, niet geacht worden binnen te komen in een woning waar geen andere volwassen mannen aanwezig zijn.

Hij benadrukt dat hij ten tijde van zijn verhoor nog geen weet had van maatregelen die de taliban hadden genomen ten aanzien van zijn broer B., maar dat zijn moeder hem onlangs meedeelde dat ze zijn vertrek aan het voorbereiden zijn.

Verzoeker meent vervolgens dat er op geen enkele manier rekening gehouden werd met zijn jonge leeftijd, zeker nu hij bij vertrek nog geen vijftien jaar oud was. Hij benadrukt dat hij tijdens zijn verhoor ook vermeld had dat hij tijdens zijn reisweg traumatiserende ervaringen heeft meegemaakt en dat hij sindsdien moeilijkheden heeft om zich te concentreren. Hij stelt dat er in zijn hoofd heel wat aanwijzingen van kwetsbaarheid alsook van medische problemen zijn, die volgens hem niet in rekening werden gebracht. Hij meent dat de geloofwaardigheidsanalyse niet gebeurd is op een soepelere of zelfs maar een meer aangepaste manier. De aangeboden steunmaatregelen, namelijk een *protection officer* die een gespecialiseerde opleiding gevolgd heeft alsook de bijstand van zijn voogd tijdens het gehoor, betreffen volgens hem louter formele aspecten, zonder dat blijkt, uit de inhoudelijke evaluatie, dat hiermee rekening

gehouden werd. Hij meent dat de tegengeworpen vermeende tegenstrijdigheden of onvolledigheden volledig toe te schrijven zijn aan zijn kwetsbaar profiel. Hij vervolgt dat uit een louter summier verschil in verklaringen tussen twee verhoren, *in casu* die van de DVZ en die bij het CGVS, niet kan worden afgeleid dat het relaas ongeloofwaardig is. Hij verwijst in dit verband naar het UNHCR.

Verzoeker betoogt vervolgens dat er, zeker gelet op de voorgelegde taskara's, werkdocumenten en foto's, voldoende aanwijzingen zijn dat zijn vader effectief werkzaam was bij het leger onder het vroegere bewind. Omwille hiervan bestaat er volgens hem een zeker objectief risico op vervolging in geval van terugkeer, waarvoor hij verwijst naar de *Country Guidance* 2023 van EUAA (p. 57-58), het rapport: *Afghanistan, targeting of individuals* van augustus 2022 en naar het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van juni 2023.

Vervolgens vreest hij omwille van zijn verwestering, daar hij Afghanistan verlaten heeft zonder in bezit te zijn van een Afghaans paspoort. Hij licht toe dat het document dat hij in zijn bezit zal hebben, zal verraden dat hij in het Westen heeft verbleven. Het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van juni 2023 meldt volgens hem dat er mogelijk problemen zijn voor terugkeerders uit het Westen bij binnenkomst in Afghanistan. Hij verwijst vervolgens naar een rapport van Nansen van 2021, een rapport van Asyls en naar de UNHCR "*Elegibility guidelines*" van 2018. Hij verwijst naar enkele arresten van de Raad van oktober 2022.

Toegepast op zijn situatie stelt hij dat hij op jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft, waardoor hij een identiteitsbepalende levensfase in het Westen heeft doorgebracht, dat hij al bijna twee jaar in België verblijft, al drie jaar uit Afghanistan weg is, zijn hele leven in de provincie Kunar heeft gewoond, waar de taliban traditioneel zeer sterk stonden en waar conservatieve waarden nog meer dan elders heersen. Hij wijst erop dat hij zich probeert te integreren in België ondanks zijn beperkte intellectuele capaciteiten.

Daarnaast kaart hij aan dat er geen betrouwbare informatie voorhanden is over de behandeling van terugkeerders door de taliban. De situatie in Afghanistan is volgens hem nog steeds te onduidelijk daar er minder informatie beschikbaar is dan voorheen. Hij wijst op het belang van de adviezen van UNHCR.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker uit kritiek aangaande het gebrek aan betrouwbare actuele bronnen en beroept zich op een rapport van Nansen waarin verschillende problemen gemeld werden bij de opmaak van de COI. Volgens hem is er geen gedetailleerde analyse gebeurd in de bestreden beslissing over de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar, waarvan hij afkomstig is. Hij verwijt de commissaris-generaal zich, in het kader van de evaluatie van de nood aan bescherming in het kader van een intern gewapend conflict, niet te hebben gebaseerd op de meest recent mogelijke informatie.

Hij stelt het niet eens te zijn met de motieven aangaande de humanitaire situatie in Afghanistan. Hij meent dat de beoordeling van de precare socio-economische en humanitaire omstandigheden (ook) moet gebeuren aan de hand van het toetsingskader uitgewerkt door het EHRM in de zaken M.S.S. en Sufi en Elmi. Volgens verzoeker is de taliban duidelijk zelf intentioneel verantwoordelijk voor de humanitaire ramp in Afghanistan en is die situatie vergelijkbaar met de situatie in Somalië in Sufi en Elmi. Met betrekking tot zijn situatie, voert hij aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan slechts een zeer beperkt familiaal netwerk zal hebben, daar zijn vader vermist is en zijn moeder precair met haar overige, nog jonge kinderen, bij verre familie verblijft. Hij voegt toe dat het allerm minst zeker is of hij in dit gezin zal kunnen aansluiting vinden, mocht hij terugkeren. Uit voorgaande blijkt dat hij bij terugkeer terecht zal komen in een situatie van extreme armoede die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 20 november 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Afghanistan - Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;

- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024 ;
- COI Focus Afghanistan : Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024.

3.2. Op 25 november 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, §1 , tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Brief van zijn voogd R.B. van 15 november 2024;
- Brief van zijn OKAN-leerkracht N.J.;
- Brief van 23 mei 2024 van mevrouw E.E., zijn leerkracht 'Nederlands voor Anderstaligen';
- Brief van R.S., coördinator en vervolgschoolcoach OKAN bij de school PTS Boom;
- Brief van mevrouw K.V., leerlingenbegeleider op de school OLVI Boom;
- Zijn rapport dagelijks werk;
- Zijn weekcontracten bij B.L.;
- Zijn zelf opgemaakt CV;
- Bewijs van deelname aan een opleiding tot animator in het jeugdwerk in maart 2023 en van een kamp van de mutualiteit in juli 2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest hij gedood te worden door de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader bij het Afghaanse leger.

4.3.2. In zijn verzoekschrift vestigt verzoeker de aandacht op zijn jonge leeftijd en geeft hij een uitgebreide uiteenzetting waarom hij in zijn hoedanigheid als terugkeerder uit het Westen een vrees koestert bij terugkeer naar Afghanistan.

4.3.2.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor

VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen

hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's*

impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.2.2. In zijn verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat hij Afghanistan op jonge leeftijd verlaten heeft, waardoor hij een identiteitsbepalende levensfase in het Westen heeft doorgebracht, dat hij al bijna twee jaar in België verblijft, dat hij al drie jaar uit Afghanistan weg is en dat hij zijn hele leven in de provincie Kunar gewoond heeft waar de taliban traditioneel zeer sterk stonden en waar conservatieve waarden nog meer dan elders heersen. Hij wijst erop dat hij zich probeert te integreren in België ondanks zijn beperkte intellectuele capaciteiten. In zijn aanvullende nota van 25 november 2024 legt hij bijkomende bewijzen neer om zijn integratie in België te staven.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker, gelet op zijn verklaringen, bij het verlaten van Afghanistan, in augustus 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ 21.11.22, punt 34), veertien jaar oud was en dat hij veertien jaar en elf maanden oud was op 22 maart 2022, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België heeft ingediend. Verzoeker bevindt zich meer dan drie jaar buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels meer dan tweeënhalf jaar in België. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al beperkt gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij het grootste deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Uit wat hieronder blijkt, schetsen de verschillende school- en werkbewijzen, bewijzen van buitenschoolse activiteiten en aanbevelingsbrieven van personen met uiteenlopende profielen die hem doorheen zijn traject in België hebben begeleid, met name de verklaringen van meerdere leerkrachten, zijn leerlingenbegeleider en zijn voogd de omstandigheden en positieve evolutie van verzoeker alsook van zijn verblijf in België. Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers van voorgaande getuigenissen en stukken, alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake zijn voorgehouden profiel worden toegekend. Uit de verschillende stukken blijkt immers wat volgt.

Verzoekers voogd getuigt dat haar pupil, ondanks zijn initiële moeilijkheden met de verschillen tussen zijn leven in Afghanistan en zijn huidige situatie in België, zeer goede individuele begeleiding gekregen heeft en dat hij een aangename, zorgzame, attente en vriendelijke jongeman is. Volgens haar is zijn evolutie zeker merkbaar op school; na twee jaar les te hebben gevolgd in de OKAN-klas is hij doorgestroomd naar het regulier onderwijs, waar hij de richting "basiszorg en ondersteuning" volgt en waar hij zijn eerste stage loopt in het woonzorgcentrum te Willebroek. Zij voegt toe dat hij op school reeds een goede indruk maakte door zijn inzet, discipline en doorzettingsvermogen, dat hij de hulp die hij krijgt van de meisjes uit zijn klas erg apprecieert en dat hij later graag in een ziekenhuis wilt werken. Voorts stelt zij dat verzoeker zichzelf goed kan organiseren, verantwoordelijk is, goed kan omgaan met geld en ervan droomt zelfstandig te wonen, waardoor besloten werd om hem in te schrijven voor begeleid zelfstandig wonen. Zij besluit dat verzoeker veel in zijn mars heeft en een aanwinst zal zijn voor de sociale sector (aanvullende nota 25.11.24, stuk 1).

De vaststellingen van verzoekers voogd worden kracht bijgezet door andere neergelegde stukken. Zo getuigt verzoekers OKAN-leerkracht, van wie hij les kreeg gedurende de schooljaren 2022-2023 en 2023-2024, dat zij zowel binnen als buiten school communiceert met verzoeker. Zij verklaart dat verzoeker, toen zij hem eerste leerde kennen, gesloten overkwam, maar dat zij ondertussen weet dat hij het emotioneel moeilijk heeft met zichzelf en zijn gedachten waardoor hij zich moeilijk openstelt. Dit komt volgens haar ook tot uiting tijdens het afleggen van toetsen, waardoor hij de neiging heeft om snel op te geven, terwijl achteraf blijkt dat hij wel degelijk in staat was om de correcte antwoorden te geven. Zij getuigt dat hij veel piekert over zijn familie en zijn toekomst in België, maar dat hij al verschillende stappen gezet heeft om tegemoet te komen aan deze neerslachtige gedachten, zoals het consulteren van een psycholoog, alsook het aanspreken van de leerkrachten als hij het moeilijk heeft. Zij ervaart hem als een leuke en enthousiaste jongen, die momenteel nog worstelt met zijn emoties en besluit dat hij nood heeft aan een vaste plaats met warme mensen om hem heen die hem de kans zullen geven om zich verder te ontplooien (aanvullende nota 25.11.24, stuk 2). Een andere leerkracht getuigt dat verzoeker op regelmatige basis en interactief deelnam aan de cursussen "Nederlands voor Anderstaligen: Project, Grammatica en Spelling". Zij verklaart dat verzoeker in alle opzichten een leergierige leerling is met een droom om in de toekomst in de zorgsector aan de slag te gaan. Hoewel hij het moeilijk heeft met de organisatie van taken en lessen in de setting van het asielcentrum, probeert hij hier volgens haar toch zijn best voor te doen. Voorts stelt zij vast dat hij een goed begrip heeft van de westerse waarden en dat hij niet akkoord gaat met het gedachtengoed van de taliban, wat reeds aan bod gekomen is in het vak 'Project'. Zij ziet dagelijks een gemotiveerd en positief persoon met veel potentieel, die blijft doorzetten, desondanks de onzekerheid over zijn toekomst, die soms zwaar op hem weegt (aanvullende nota 25.11.24, stuk 3). De coördinator en vervolgcoach OKAN stelt dat verzoeker tijdens de twee schooljaren in de OKAN-klas enorm geëvolueerd is. Hoewel hij bij de start van zijn lessen neerslachtig en teruggetrokken was, heeft hij volgens haar gaandeweg en met de hulp van zijn voogd en het opvangcentrum geleerd om opener te zijn over zijn gevoelens en is hij al een aantal keer gaan spreken met een psycholoog. Zij verklaart dat hij, ondanks zijn zorgen, probeert zijn best te doen en dat hij een heel sociale jongen is die gemakkelijk

contact legt met anderen. Zij vervolgt dat hij het aandurft om vreemden aan te spreken en dat hij later in de zorg aan de slag wilt gaan. Zij vermeldt dat hij is aangemeld om te kunnen starten in een vijfde jaar "arbeidsfinaliteit, basiszorg en ondersteuning". Voorts geeft zij aan dat verzoeker in zijn vrije tijd regelmatig met zijn vrienden gaat fitnesssen en dat hij met hen contact houdt via sociale media (aanvullende nota 25.11.2024, stuk 4).

Uit de verdere stukken blijkt dat verzoeker in september 2024 de overstap maakte van de OKAN-klas naar het regulier onderwijs, meer bepaald het vijfde jaar "basiszorg en ondersteuning" van het OLVI Boom. In het verslag van de leerlingenbegeleider staat te lezen dat verzoeker bewust voor deze richting gekozen heeft omdat hij graag in de zorg wil werken en mensen wilt helpen. Zij omschrijft hem als een aangename, vriendelijke en zorgzame leerling, die met veel interesse en motivatie de opleiding volgt. Zij legt uit dat verzoeker in een klas zit met allemaal meisjes en één andere jongen en dat hij zich goed probeert te integreren door contact te zoeken, deel te nemen aan de chatgroep en respectvol om te gaan met zijn medeleerlingen. Zij getuigt dat hij het goed doet bij praktijkvakken zoals strijken en koken en dat hij op 4 november 2024 startte met een stage van drie weken in een woonzorgcentrum. Zij stipt aan dat de stage goed verloopt en dat zij zeer tevreden over hem zijn. Bij haar verslag voegt zij eveneens verschillende getuigenissen van andere leerkrachten, die hem allemaal omschrijven als een beleefde, zorgzame, respectvolle jongen, die een enorme inzet heeft om te slagen en enthousiast zijn best doet om actief deel te nemen aan de lessen en zich te integreren in de klas (aanvullende nota 25.11.24, stuk 5). Uit zijn schoolrapport van september-oktober 2024 blijkt dat verzoeker uitstekend scoort op de verschillende competenties en dat zijn leerkrachten hem hierom bejubelen (aanvullende nota 25.11.24, stuk 6).

Dat verzoeker ook in zijn vrije tijd niet stilzit, blijkt uit de deelnamebewijzen van buitenschoolse cursussen en kampen. Zo heeft verzoeker in februari 2023 deelgenomen aan een cursus om animator te worden (aanvullende nota 23.11.24, stuk 9A) en heeft hij in juli 2024 deelgenomen aan een kamp van de mutualiteit, "Riviéra", van "Bizon, youth should play" (aanvullende nota 23.11.24, stuk 9B).

Uit de getuigenis van verzoekers voogd blijkt voorts dat hij zich niet alleen focust op zijn schoolprestaties, maar dat hij zich eveneens inzet als jobstudent op de Belgische arbeidsmarkt. Zij verklaart immers dat hij een studentenjob heeft als pizzakoerier en dat hij in de zomer een volledige maand gewerkt heeft in een industriële wasserij in Mechelen. Zij benadrukt dat zijn werkgevers en het interimkantoor zeer tevreden waren over hem (aanvullende nota 25.11.24, stuk 1). Deze verklaringen vinden weerslag in de neergelegde arbeidsovereenkomst, waaruit blijkt dat verzoeker in augustus 2024 gewerkt heeft als jobstudent voor "B.L.M." (aanvullende nota 25.11.24, stuk 7) alsook in zijn *curriculum vitae* (CV), waarop zijn tewerkstelling bij de industriële wasserij en zijn tewerkstelling als pizzakoerier bij pizzeria D. in Mechelen vermeld worden (aanvullende nota 23.11.24, stuk 8).

Verzoeker werpt middels verschillende stukken die *supra* werden besproken een duidelijk zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België en de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto*-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden.

Ter terechtzitting geeft verzoeker blijk van een goede kennis van de Nederlandse taal en verklaart hij dat hij twee jaar les gevolgd heeft in de OKAN-klas en dat hij ondertussen gestart is in het beroepsonderwijs, in de richting zorg, waar hij in een klas zit die voor het grootste deel uit meisjes bestaat. Hij verklaart dat hij graag voor ouderen en zieken zorgt en dat hij later in een ziekenhuis wilt werken. Voorts geeft hij aan dat hij al tweemaal op kamp is geweest en dat hij goede contacten heeft met zijn leerkrachten en medeleerlingen. Verzoekers voogd vestigt er nog de aandacht op dat haar pupil erop gebrand is om een functie in de zorg uit te oefenen en dat hij reeds drie weken stage heeft gelopen in een woonzorgcentrum te Willebroek, waar men zeer tevreden over hem was.

Uit het geheel van de bijgebrachte stukken en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf in België en hierdoor wordt ondergedompeld in de Belgische of Europese waarden en normen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn studentenjobs en zijn vrijwillige deelname aan buitenschoolse activiteiten. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn voogd, leerkrachten en begeleiders. Dat verzoeker daarenboven het initiatief nam om buiten zijn lessen op school studentenjobs uit te oefenen en deel te nemen aan verschillende jeugdwerkinitiatieven draagt, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, mede bij tot het vaststellen van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde. Zo uit voorgaande elementen niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een Belgische of Europese manier van leven alsook de Belgische en Europese waarden en opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, en

dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers actieve deelname aan de Belgische samenleving via zijn opleiding, zijn stage in een woonzorgcentrum, zijn studentenjobs, zijn vrije tijd en het zich eigen maken van één van de landstalen een impact heeft op zijn sociale ontwikkeling als minderjarige alsook de manier waarop hij zich gedraagt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen ter terechtzitting. In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden zeventien jaar oud is alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan drie jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer gezien verzoeker hiermee niet vertrouwd is daar hij Afghanistan rond de machtsovername heeft verlaten (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 21.11.22, punt 34) en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Hoewel verzoeker verklaart dat hij nog contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende gezinsleden (NPO I, p. 8-9; NPO II, p. 11), dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, maakt verzoeker, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Er dient vooral te worden gewezen op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) de vaststelling dat hij meer dan drie jaar geleden op zeer jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten; (ii) zijn verblijf in België sedert meer dan tweeënhalf jaar als minderjarige; (iii) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunend netwerk in België, zoals blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door de verschillende getuigenverklaringen en stukken die zijn schoolparcours, tewerkstellingen en vrijetijdsleven in België aantonen; (iv) zijn werkzaamheden en opleiding in de zorgsector, waarbij hij voorbij traditionele genderrollen moet kijken, wat in schril contrast staat met de hedendaagse Afghaanse samenleving; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

4.3.3. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met

inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.4. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO